

[Økonomi- og budgetministeren.]

indtryk af en politik, som skulle stå som et virkelig kraftigt alternativ til den politik, regeringen lægger op til.

Både hr. Hans Kjær og hr. Damsgaard rejste spørgsmålet om afholdelse af merudgifter på 50 mill. kr. i indeværende finansår. Det er jo et spørgsmål, vi skal diskutere i finansudvalget, jeg har forstået i morgen, men jeg skal da gerne, da jeg blev anmodet om det, sige her til det høje ting, at forholdet er det, at lovreserven på finansloven for 1971-72 på 70 mill. kr. ikke er opbrugt og måske heller ikke bliver opbrugt ved merudgifter til nye lovforslag, men tillægsbevillingsreserven på 100 mill. kr. var for 72 mill. kr.s vedkommende brugt ved udgangen af finansårets første kvartal, dvs. inden sommer, og ved udgangen af folketingsåret 1970-71 var forbruget nået op på 86 mill. kr. Desuden var der sommeren over holdt en række bevillingsforslag i venteposition, først til september måned og dernæst til efter valget. Det var derfor ved regeringens tiltrædelse nødvendigt, at vi foreslog finansudvalget at acceptere en sådan forøgelse af rammen, som så muliggør de særlige tillægsbevillingsforslag, som efterhånden fremsendes til finansudvalget.

Hr. Hans Kjær og fru Grethe Philip omtalte spørgsmålet om, hvorvidt man kunne betragte finanslovsforslaget som et ekspansivt finanslovsforslag, og opholdt sig lidt ved, at den stærke stigning i statens udgifter var et ekspansivt træk. Da vi jo opretholder et kasseoverskud af mindst samme størrelse som det, den tidligere regering havde foreslået og tænkt sig i august måned — jeg skal senere vende tilbage til vurderingen heraf — men vel et kasseoverskud, som må forventes at blive noget mindre end det, indeværende finansår vil medføre, så kan man for så vidt godt sige, at der heri ligger et vist, om end meget begrænset ekspansivt træk, men det, især fru Grethe Philip beskæftigede sig med, var jo, at der i selve den omstændighed, at udgifterne steg, selv om indtægterne også steg, lå noget ekspansivt. Dertil er at sige, at de væsentligste dele af udgiftsstigningerne er indtægtsoverførsler, dvs. overførsler fra én gruppe af borgere, dem, der betaler skatterne og afgifterne, til en anden gruppe af borgere, dem, som modtager ydelserne fra det offentlige, og denne indtægtsoverførsel

giver ikke i sig selv en ekspansiv virkning i økonomien. Kun i det omfang, hvori en del af merudgiften hænger sammen med — og det sker altså kun i meget begrænset udstrækning — en aktivitetsudvidelse fra det offentlige side, kan man tale om en vis ekspansiv virkning.

Hr. Hans Kjær spurgte om sammenligningsgrundlaget for de yderligere besparelser, regeringen agter at gennemføre i budgetoverslagene for de tre følgende finansår. Jeg kan bekræfte, at regeringen ved de budgetforhandlinger, som vi nu sætter i gang, stiller imod at foretage yderligere besparelser i forhold til de budgetbidrag, der blev udarbejdet under den tidligere regering. Jeg tør naturligvis ikke på nuværende tidspunkt sige, i hvilken udstrækning vi bliver i stand til det, men jeg kan understrege, hvad jeg også sagde i fremsættelsestalen, at det er regeringens faste vilje at prøve så godt, som vi overhovedet kan, på at holde igen på disse udgiftsstigninger, og jeg ser med stor tilfredshed, hvis de øvrige partier, sådan som jeg må forstå det på udtalelserne her, vil være regeringen behjælpelig hermed.

Med hensyn til stigningen i personale-tallene, som hr. Hans Kjær nævnedes, så er det rigtigt, at der forventes en stigning fra den 1. april 1971 til den 1. april 1972, sådan som det fremgår af finanslovsforslaget. Den ligger på ca. 1.500. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at en del af disse 1.500 er et fiktivt tal, idet det indebærer flytning fra ét område til et andet område. Vi er også på dette felt fuldt opmærksomme på, at det må være nødvendigt at holde igen, men det er givet, at hvis der indtræder arbejdstidsnedsættelser, og når man afskaffer overarbejde, så er det ikke gør ligt at holde personaleloftet fuldstændig urørligt. Det ville på visse områder bringe statsmaskineriet ind i en overordentlig vanskelig situation.

Hr. Hans Kjær og også fru Grethe Philip mente at kunne forudse, at de nye udgiftsforslag ville nødvendiggøre nye skatter, når importafgiften faldt bort. Det mener jeg ikke man på forhånd kan fastslå. Vi går altså i gang med en sparerunde, og i den forbindelse må jeg da takke fru Grethe Philip, fordi der var to konstruktive forslag til en sådan sparerunde. Dem vil vi naturligvis tage op til overvejelse, og jeg vil da meget gerne medvirke til deres gennemførelse, hvis